

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஒரு விஷயம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகிரிசாமி
இதைத்தான் சொன்னார். நினைத்தாற்போல் எழுந்து
பேசக்கூடாது என்று.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

ஓமியோபதி கல்லூரி மூடப்பெற்றதைக் கண்டித்து மாணவர்கள்
நடத்தும் போராட்டம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள்
ப. பொன்னுரங்கம், பாபு ஜனார்த்தனம், மு. அப்பாதுரை
எம். ஆறுமுகம், பி. சுஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், கே. ஆர்.
சுந்தரம், என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியோர் சென்னை கீப்பாக்கம்
மருத்துவக் கல்லூரியின் அருகில் தங்களது பல்வேறு கோரிக்கை
களைவலியுறுத்தியும் அரசினர் ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியை
கடந்த 11-8-1981 முதல் மூடப்பட்டதைக் கண்டித்தும் கால
வரம்பற்ற உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்ட மருத்துவக் கல்லூரி
மாணவர்கள் 10 பேர் 19-8-81 அன்று போலீசாரால் கைது
செய்யப்பட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள
பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்
களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிய
என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர்.
இது எப்படி அவசரப்பொழுது முக்கியத்துவம் என்பது குறித்து
அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக்கேட்டு கொள்கிறேன்.

திரு ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, சென்னைக் கீழ்ப்பாக்கம் ஓமியோபதி மருத்துவக்
கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் நியாயமான கோரிக்கை
களுக்காக தங்களுடைய பல்வேறு முறையில் அரசை அணுகி
அரசு செய்யத் தவறிய காரணத்தால், இறுதிக்கட்டமாக சாகும்
வரையில் உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்து,
அதாவது, அந்த நிலைக்கு இந்த சர்க்காராலே தள்ளப்
பட்டு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய
தினம் கேள்வி நேரத்தில்கூட நாம் பார்த்தோம். சேடபட்டியிலே
இருக்கிற ஒரு ஒன்றிய அலுவலகத்தில், சேர்மன் அமர்கிற இடம்
இடிந்து விழுந்தது என்ற உண்மையை அமைச்சர் அவர்களே
கூட தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது இந்த ஓமியோபதி
மெடிக்கல் காலேஜ் என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்றால்
முட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்தப்
பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால்

1981 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

நாம் கண்டலன்ஸ் ரெசலூஷன் கூட இங்கே பாஸ் பண்ண வேண்டி வரும், மாணவர்களுக்காக ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அவல நிலையில் அந்தக் கட்டிடம் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடத்தைப் புதுப் பிசு வேண்டுமென்று மாணவர்கள் கோருவதிலே எந்தவித தவறும் இல்லை, முழுக்க, முழுக்க நியாயமானது. எனக்குக் கிடைத்த தகவல், அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களை அணுகி இருக்கிறார்கள். அமைச்சரும் சென்றிருக்கிறார். ஒரு திங்களுக்கு முன்பாக வாக்குறுதியும் தந்திருக்கிறார். ஆனால், இது நாள் வரையிலும் அதன்மேல் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறாரா என்றால், இல்லை. நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை என்றால், கோரிக்கை நிறைவேற்றவில்லை என்பதற்காக, உண்ணாவிரதம் இருந்த மரணவர்களைச் சிறைச்சாலையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நடவடிக்கையை ஒழுங்காக எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது 10 பேர்கள் என்று நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்த தகவல் படி அவர்கள் 30 பேர்கள் வார்கள். சென்னை சிறையிலே 30 பேர்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு அவல நிலை என்னவென்று சொன்னால் அந்த 30 பேர்களும் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் சிறையிலே. அதையும் பார்த்துக் கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இதைப்படி மக்கள் சர்க்கார் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? மக்கள் பிரச்சனையை, மாணவர்கள் பிரச்சனையை கேட்காமல் இருக்கும் அரசு, மாணவர்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்காமல் இருக்கும் ஒரு சர்க்கார் எப்படி ஒரு சர்க்காராக இருக்க முடியும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஒன்றும் பிரமாதமான கோரிக்கைகள் அல்ல. சில வசதிகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே கட்டிடம் அங்கே கோ-எலிக் கேஷன், பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் வெளிமாவட்டங்களில் இருந்து வந்து படிக்கிறார்கள். அப்படிப்படிக்கிற பெண்களுக்கு தங்குவதற்கு இடம் இல்லை நடு ரோட்டிலே நிற்க வேண்டுமா?

இந்த மன்றத்தில் கூட அடிக்கடி மருத்துவமானியக் கோரிக்கைகளின்போது இந்த துறையில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இப்போது இருக்கிற அமைச்சரிடத்திலும் இதற்கு முன்னால் இருந்த ஹெல்த் மினிஸ்டரிடத்திலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அவர்கள் அடிப்படையிலேயே நாட்டம் செலுத்துவதில்லை. படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்குவதற்குரிய இடத்திற்கு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. இந்த நிலை நீடிக்காமல், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை கவனத்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1981 ஆகஸ்டு 22]

தில் கொண்டு குறிப்பாக மாண்புமிகு அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடந்த 11—8—1981 முதல் கல்லூரியையே முடிவிட்டார்கள். என்ன காரணம்? அந்த மாணவர்கள் ஏதாவது சர்ச்சை செய்தார்களா? ரகளை செய்தார்களா? - மற்ற இடங்களைப்போல சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டார்களா? இல்லையே, அங்கே தங்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. எந்த நேரத்திலும் அந்தக் கட்டடம் இடிந்து விழுந்துவிடும் என்ற நியாயமான கோரிக்கையை வைத்தார்கள் என்பதற்கே நீங்கள் கல்லூரியை முடிவிட்டீர்கள் என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? கல்லூரியை முடிவதற்கு ஒரு சர்க்கார் தேவையா? சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களை அழைத்து பேசுவதிலே உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களை அழைத்துப் பேசுக முகமாக தீர்வு காண முடியும் என்பது என்னுடைய மேலான நம்பிக்கை. அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு திங்களுக்கு முன்பாகவே நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்ன வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? காற்றிலே கரைந்து போயிற்றா?

அடுத்து அவர்களுக்குப் படிப்பதற்கு முதலிலே வசதியில்லை. அவர்கள் தங்குவதற்கு போதிய ஆஸ்டல் வசதியில்லை. அப்படியே படித்துவிட்டு வந்தாலும், வேலை வாய்ப்பு இல்லை. இந்த நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் படிப்பதற்கு ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் நூலகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கல்லூரியைப் பொறுத்தமட்டில், அப்படி இல்லை. ஒரு சமயம் இப்போது பார்க்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் எங்களை மதிக்கவில்லை. எங்களுக்கு உரியஉரிமை வழங்கப்படவில்லை என்பதற்காக மதமாற்றம் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. ஒரு வேளை இவர்கள் எல்லாம் மாறுவதற்கு இடமில்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அங்கேயே இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட இந்த மருத்துவத் துறை, ஒதுக்கப்பட்ட ஜாதியைப்போல இந்த ஒமியோபதி மாணவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள், வசதிகள் மற்ற மெடிக்கல் ஸ்டூடென்ஸ்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். எதெது முடியுமோ அதைச் செய்யலாம், அனைத்தையும் செய்யுங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அது இயலாத காரியம். ஆனால் எது முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்கலாம். அதைக் கூட அவர்கள் உதர்சினம் செய்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் அவர்கள் மதிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அல்ல என்று கருதுகிறார்களா என்பனவோ எனக்குத் தெரியாது.

1981 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அடுத்து 30 மாணவர்கள் இன்னும் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இக்கட்டான, சங்கடமான உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்து இருக்கிறது. இந்த சர்க்கார், இந்த அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்த 30 மாணவர்களையும் ரீலீஸ் செய்து வெளியே அழைத்துப் பேசி, உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தச் சொல்லவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்துப்பேசுவதற்கு அரசு தயாராகவேண்டும். இப்படிப்பட்ட விவரங்களை எல்லாம் விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு, என்னைப்போன்று மற்ற உறுப்பினர்களும் விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை கீழ்ப்பாக்கம் அரசினர் ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக தங்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று பல்வேறு போராட்டங்கள் நடத்தி வந்தார்கள். இன்றைக்கு போராட்டத்தின் உச்சக்கட்டமாக அவர்கள் உண்ணாவிரதம் தொடங்கிய காலத்தில் அந்த கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 50 என்று சொன்னார்கள், எனக்குக் கிடைத்த தகவல்பிரகாரம் 56 மாணவ, மாணவிகளைத் தவிர்த்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாது, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிற அந்தக் கல்லூரிக் கட்டிடத்தை மாற்ற வேண்டுமென்பது ஒன்று. அதைப்போன்று அவர்களுக்கு விடுதி வசதி வேண்டுமென்பது மற்றொன்று. மேலும் வேலை வாய்ப்பு அளித்தல், இளநிலை மருத்துவர்கள் (ஹவுஸ் சர்ஜன்கள்) உதவித் தொகை உயர்த்துதல், பட்டப்படிப்பாக மாற்றுதல், சேர்க்கப்படும் மாணவர்களில் பி. யூ. சி. மாணவர்களுக்கு முதல் ஆண்டு தேர்விலிருந்து விலக்களித்தல், ஹோமியோபதி துறைக்கென்று தனி இயக்குநர் நியமித்தல், கல்லூரி டியூஷன் பீஸ் குறைத்தல், நூலகத்தை விரிவுபடுத்தி நூலகரை நியமித்தல் போன்ற கோரிக்கைகளை வைத்து கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக அவர்கள் போராடி வருகிறார்கள்.

எனினும், அவர்களது பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாத காரணத்தால் கடந்த 2 மாத காலமாக போராட்டம் நடத்தி 1981-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 13-ஆம் நாள் இருந்து அவர்கள் தொடர் உண்ணாவிரதம் நடத்திக்

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்த மாணவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இந்தப் போராட்டம் நிறுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னால் இது போன்று தமிழகம் பூராவும் இருக்கக்கூடிய ஹோமியோபதி மாணவர்களிடையே இப் போராட்டம் பரவி விடும். ஆகவே, இந்தப் போராட்டம் தமிழகம் பூராவும் பரவாமல் இருப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கட்டிடத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இடிந்து விழும் நிலையில் முட்டுக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று; இடிந்து விழுந்து இரங்கல் தீர்மானம் கொண்டு வராமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். ஆகவே இது போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை நாம் பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் இந்தச் சபையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஸ்வராமூர்த்தி என்கிற கொர்ணம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கீழ்ப்பாக்கத்திலே இருக்கிற ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கப்பட வேண்டிய பல்வேறு வசதிகளை, குறிப்பாக இருக்கிற கட்டிடம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் மற்றவைகளை எல்லாம் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம், இதை உடனடியாகப் பார்த்து ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொல்லி அங்கே சென்று பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இதுவரை எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை.

அதுமாத்திரமல்ல, மாணவர்கள் தங்குவதற்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். போதிய வசதிகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல படித்ததற்கு பிறகு தங்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், மற்ற மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கிற வசதிகள் தங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்கனவே படிக்கிற மாணவர்களை விட அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும். கட்டுகிற பீஸ்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அவைகள் எல்லாம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இன்னும் பல கோரிக்கைகளை வைத்து தொடர்ந்து அரசாங்கத்தோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாத நிலையில்தான் வேறு வழியின்றி போராட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதத்திலே ஈடுபட்டு அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்க்க போராடிய மாணவ

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்சிற சொரணம்]

மாணவிகளை அரசாங்கம் கைதுசெய்து சிறையிலே அடைத் திருக்கிறது. சிறைக்குச் சென்றதற்கும் பிறகு அவர்களுடைய உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நிறுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்கிடையில் 1981 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 11 ஆம் நாளன்று கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இப்படிப் பல்வேறு விவகாரங்கள் சுற்றிச் சுற்றி வருவது மாத்திரமல்ல, இந்த விவகாரம் எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று தமிழ் நாடு முழுவதும் பரவக் கூடிய போராட்டமாக மாறிவிடக்கூடாது. ஆகவே அவர்களை அழைத்துப் பேசி, ஒரு சுமுகமான முடிவை ஏற்படுத்துவது மாத்திரமல்லாமல் உடனடியாக சிறையிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களையும் விடுதலை செய்து, அவர்களையும் இந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் கலந்துகொள்ளச் செய்து ஒரு நல்ல முடிவினை எடுக்க வேண்டும். மேலும் இதுபோன்ற பல்வேறு கருத்துக்களைப்பற்றி பேச வேண்டியிருப்பதால் இந்த அவையின் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னையிலே கீழ்ப்பாக்கத்திலுள்ள ஓமியோபதி வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்கள் கடந்த சில நாட்களாகவே வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்திற்குப் பின்னாலே இப்போது அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை நாம் அறிவோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல அந்த ஓமியோபதி கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் தங்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை, நியாயமான கோரிக்கையை அரசுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்லி, அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தால் இன்றைக்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால் காந்திய நெறியில் தங்களைத் தாங்களே வருத்திக்கொள்கின்ற உண்ணா நோன்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து வேதனைப்படுகிறேன்.

அவர்கள் அதிகமாக ஒன்றும் கேட்சவில்லை. அந்த மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் சொந்தக் கட்டிடம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியை அமைக்கும்போது சொந்தக் கட்டிடம் இருக்கிறதா, நல்ல கட்டிடமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து ஆரம்பித்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்த நிலைமை வந்திருக்காது.

இன்றைக்கு இந்த நிலைமை அந்த ஓமியோபதி கல்லூரிக்கு மட்டுமல்ல, உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் என்று ஆரம்பிக்கிறபோது போதுமான கட்டிட வசதி

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் [1981 ஆகஸ்ட் 22]

இருக்கிறதா என்று பார்த்து அனுமதி கொடுக்கின்ற நிலைமை இல்லாததால் அங்கும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. போதுமான கட்டிட வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் முழு நேரம் நடைபெறாமல் ஷிப்ட் முறையில் நடைபெறும் அவல நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அந்த ஒமியோபதி கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய கட்டிடம் தேவையில்லை. அங்கே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 மாணவர்கள்தான் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதற்கான சொந்தக் கட்டிடம் கட்டப்படுவதில் இவ்வளவு காலதாமதம் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் அங்கே பயிலும் மாணவர்களுக்கு தங்கி படிக்கும் வசதி இல்லை என்று எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அந்த மாணவர்கள் தங்களுடைய படிப்புக்கு 'டிப்ளமா' கோர்ஸ் என்றிருப்பதை டிகிரி கோர்ஸ் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்; அதையும் ஒரு கோரிக்கையாக வைத்திருக்கிறார்கள். **பேலும்** அவர்களுடைய உதவித் தொகை ரூ. 150 என்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்காக அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பலர் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கும் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் போராட்டத்திற்கு முன்பே அந்த மாணவர்களை உரிய காலத்தில் அழைத்துப்பேசி, தக்க நடவடிக்கையை எடுக்காது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருப்பது மட்டுமல்ல; வேதனையாகவும் இருக்கிறது. என்றாலும் அந்தப் பிரச்சனை இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்ட பிறகு, சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிற மாணவர்களை எல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்து, அவர்களை அழைத்துப்பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு கட்டடங்களில் இந்த மாதிரி உண்ணாவிரதம் இருக்கும்போது அமைச்சர்கள் அவர்களை அழைத்துப்பேசி வாக்குறுதி கொடுத்து, பின்னால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் போய்விடுகிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் அத்தகைய ஒரு நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 22]. [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற மாணவர்கள் மீது தொடுக்கப் பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் திரும்பப்பெற்று, ஒரு சமூகமான சூழ்நிலையை விரைவிலே உருவாக்க வேண்டும். மேலும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை இங்கே பேசவேண்டியிருப்பதால் அவையில் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு தலைவர் வர்களே, இங்கே நான்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—திருவாளர்கள் பொன்னுரங்கம், அப்பாதுரை, சொரணம், என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியோர்—ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இறுதியாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் சொன்ன ஒரு முக்கியமான கருத்தை நாம் அனைவரும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

இந்தக் கல்லூரி ஆரம்பித்த நேரத்தில் இடிந்து, பாழடைந்து போன பாதுகாப்பற்ற ஒரு கட்டிடத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நாம் புதிதாக ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்கும்போது அங்கே தகுதியுள்ள கட்டிடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கல்லூரி ஆரம்பித்த காலத்தில் நாங்கள் ஆட்சியில் இல்லை. தகுதியுள்ள கட்டிடத்தைப் பார்த்து ஆரம்பிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சுருக்கமாகச் சொன்னாலும் தெளிவாக திரு. சித்தன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இந்த ஒமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் அது 95 மாணவர்களைக் கொண்டதாகவும், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை 210 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-00]

நடைபெற்ற சம்பவங்களைப் பற்றி சுருக்கமாக நான் விளக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஜூலை மாதத்திலே ஒரு விழாவுக்குக் கூட என்னை அழைந்திருந்தார்கள். நானும் மதிப்பிற்குரிய புலமைப்பித்தன் அவர்களும் அங்கே போய் இருந்தோம். மிக நல்ல முறையிலே பாசத்தோடும் அன்போடும் தான் நாங்கள் பழகினோம். அங்கே எந்த எந்த இடத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அந்தந்த இடங்களை எல்லாம் பார்த்தேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி என்ற வகையிலே பேசினார்கள். அந்த வகையிலே அவர்கள் பேசியது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கின்ற உண்மைகளை நான் சொல்கிறேன். எல்லா அறை

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

களையும் சென்று பார்த்து உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை அவை என்று நான் சொன்னேன். அப்போது அங்கே உள்ள மாணவர்கள் “அமைச்சர் அப்படித்தான் சொல்வார், என்ன பெரிய நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்” என்று சொன்னார். அங்கே அப்போது டி. எம். எஸ். அவர்கள் இருந்தார். அவர் ரொம்பவும் நல்லவர். சாந்தமான மனிதர். அவரிடத்திலே நாளையதினமே உங்களுடைய அசிஸ்டன்ட் டைரக்டர் வேணுகோபால் அவர்களை அனுப்பி என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து ஒரு லிஸ்ட் போட்டு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். மாணவர்கள் அப்படி நடக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டார்கள். ஆனால் அடுத்த நாளே உடனடியாக டெலி போனிலே தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. ஒருலிஸ்ட் தயார்செய்து அங்கே இருக்கின்ற மாணவர்களையும் பார்த்து, ஆசிரியர்களையும் பார்த்து கல்லூரி முதல்வர் அவர்களையும் பார்த்து என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்ற வகையிலே அதாவது மினிமம் சொல்யூசன் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்ற விவரங்களைப் பற்றி எழுதினார்கள். அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் 5, 6 பேர் என்னை வந்து சந்தித்து இவ்வளவு விரைவாகச் செய்வீர்கள் என்று நாங்கள் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை, இப்படிச் செய்தற்காக நன்றி என்று சொன்னார்கள். அப்போது நன்றாகத்தான் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியோடும், மனநிறைவோடும் தான் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் நான்கைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு எந்தவிதமான முன் அறிவிப்பும் கொடுக்காமல், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் ஸ்ட்ரைக் கூட இல்லை—நான்கைந்து நாற்காலிகளை திடீரென்று உடைத்தார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே நாம் எவ்வளவு அமைதியாக நடக்கவேண்டும் என்று மற்ற மாணவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய கட்டாயத்திலே அவர்கள் இருப்பவர்கள். ஏனோ திடீரென்று நாற்காலிகளை உடைத்துவிட்டார்கள். இதுவரை எந்தக் கல்லூரியிலும் இப்படித் திடீரென்று நாற்காலிகளை உடைத்த காட்சியைப் பார்த்ததில்லை.

அடுத்தபடியாக என்ன நடந்தது என்பதை சற்றுச் கவனமாகக் கவனிக்கவேண்டும். நாற்காலிகளை உடைத்துவிட்டு டி. எம். எஸ். ஆஸ்பத்திரி எதிரிலேயே போய் உட்கார்ந்து விட்டார்கள். அந்த டி. எம். எஸ். ரொம்பவும் சாதுவானவர். காட் பியர் உடையவர். கொஞ்சம் என்றால் கூடத் தாங்க மாட்டார். அந்தமாதிரி அவர் வளர்க்கப்பட்டவர். அப்படிப்பட்டவரைப் பற்றித் துரக்குறைவான எல்லா வார்த்தைகளையும் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களை கேரோ செய்வது மாதிரியாகச் செய்து இப்படித் திடீரென்று கிளம்பி வந்து ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் எதுவும் கொடுக்காமல் செய்துவிட்டார்கள். அப்படி நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தால் அவர்களை அழைத்துப் பேசி இருக்கலாம். ஆனால் திடீரென்று 30, 40 பேர் வந்து இந்த மாதிரி நடந்திருக்

[1981 ஆகஸ்ட் 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

கிறார்கள். வேறு கடுமையான அதிகாரியாக இருந்தால் போலீஸை வரவழைத்து அதன்மூலம் பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் அவர் அமைதியாக அப்படியே பார்த்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு பிறகு மாலையிலே 8 மணிக்கு இப்படி இப்படி எல்லாம் பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதாவது வாக்குறுதி கொடுத்தார் அமைச்சர், ஆனால் அதை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி என்ன வென்றால் டாக்டர் வேணுகோபால் அவர்களை அனுப்பி, பார்க்கிறேன் என்றுதான் சொன்னேன். ஆகவே அங்கே இரண்டாவது வாக்குறுதிக்கு இடமே கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் சில ரெக்கமென்டேஷனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது 1.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் அந்தக் கட்டிடத்தைச் சரிப்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் ஒரு லா அன்ட் ஆர்டர் பிரச்சினையைக் கிரியேட் பண்ணி விட்டார்கள். அதாவது அவர்களது பிரச்சினைகள் பற்றி இதுவரை யாரும் வந்து பார்க்கவில்லை; அமைச்சரும் வந்து பார்க்கவில்லை; ஹெல்த் செக்கரட்டரியும் வந்து பார்க்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அடுத்த நாள் ரொம்பவும் சாதுவாக கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய, இனிமையாகப் பழகக்கூடிய அவரைக் கேரோ செய்து விட்டார்கள். அவர் வெளியே போக முடியாதபடி செய்து லா அன்ட் ஆர்டர் பிரச்சினையை கிரியேட் செய்து விட்டார்கள். அப்படி பெரிய தகராறுகள் எல்லாம் செய்ததன் காரணத்தால் தகராறு செய்தவர்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள், அவர்களை ஒரு நாளிலே விடுதலை செய்துவிடலாம் என்று சொல்லி அவர்களை மன்னித்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பரந்த உள்ளம் அவர்களை மன்னித்து விட்டது. இனிமேலாவது திருந்துவார்கள், அவர்கள் நல்ல வழிக்கு வருவார்கள் என்று ஆசைப்பட்டு அவர்களை விடுதலை செய்ய உத்தரவு போட்டு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகாவது அவர்கள் பேச முன் வந்திருக்கலாம். இதுவரையில் நடந்தது தவறுதலாக நடந்துவிட்டாலும் கூட, நாங்கள் இனிமேல் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அப்படி யெல்லாம் வரவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து பூந்தமல்லி ஹைரோட்டில் தகராறுகள் போன்றவை ஏற்பட்டன.

ஆகவே, இந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இது ஒரு நாடு தழுவிய போராட்டமாக உருவாகிவிடுமோ என்று பார்ப்பதற்கில்லை. அப்படியெல்லாம்

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

வராது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொரணம் போன்றவர்கள் இருக்கிற வரையில் அப்படி எல்லாம் நேராது என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்கள் அனைவருமே நல்ல காரியங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இருந்தாலும் கூட, நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய இந்த உண்மைகள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்காது என்ற அடிப்படையில் எடுத்துச் சொன்னேன். அது மட்டும் அல்ல, அவர்கள் பல கோரிக்கைகளையும் வைத்திருக்கிறார்கள். என்ன கோரிக்கைகள் என்றால் “Diploma course to be upgraded as Degree Course” அது இந்த அரசாங்கத்தின் கையில் இல்லை. இது அரசாங்கம் மட்டுமே செய்யக்கூடிய வேலை இல்லை. University of Madras and the Central Council of Homoeopathy, New Delhi should give concurrence. உடனடியாக டிப்ளோமா கோர்ஸை பட்டப்படிப்பிற்கு சமமாக ஏற்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை போடுவது எவ்வளவு சிரமமான விஷயம் என்பது அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும்.

ஒரு சாதாரண பி. யூ. சி. வகுப்பை மாற்றுகையிலேயே எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் வருகின்றன. அவைகள் எல்லாம் வேறு பிரச்சனைகள். அதனுள்ளே இப்போது போகவேண்டாம். இருந்தாலும் கூட ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனியாக துறைகள் இருக்கின்றன. Medical Council, Modern Medicine, Homoeopathy Medical Council, University of Madras. பல்கலைக் கழகம் போன்றவைகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தாலே, இவைகளில் உடனடியாக அரசாங்கம் ஒன்றும் உத்தரவு போட்டு மாற்றம் எதுவும் செய்து விட முடியாது. இந்த அவை, அவைத் தலைவருடைய உத்தரவுக்கு கட்டுப்பட்டு இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறது. அதுபோன்றே ஆங்காங்கே நிறைய துறைகளும், பிரிவுகளும், அவற்றிற்கான கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக நாளையிலிருந்து டிப்ளோமா ஹோல்டர்ஸ் எல்லாம் பட்டப்படிப்பினராக மாற்றப்படுவர் என்று இந்த அரசாங்கம் எந்தவித உத்தரவையும் போடுவதற்கில்லை.

அடுத்ததாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களோ, அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுரங்கம் அவர்களோ குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன், வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி. நான் உங்களுக்கு இதில் ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலும், அவரே நேரிடையாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, 6 ஹோமியோபதி டாக்டர்களை, அஸிஸ்டெண்ட் மெடிகல் ஆபீசர்கள் பதவிக்கு

1981 ஆகஸ்ட் 22] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

எடுக்க உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். தேர்வுபெற்ற பட்டம் பெற்றவர்கள் வந்தவுடனே இந்த வாய்ப்புகள் அவர்களுக்குத் தரப்படும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட உத்தரவைப் போட்டிருப்பது முதன் முதலாக இந்த ஆட்சியிலேதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே வேறு பல பிரச்சனையையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் பழி வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொஞ்சமும் கிடையாது. அதே நேரத்தில் Those students resorted to holding the whole department to ransom. The D.M.S., அலுவலகம் என்பது தமிழகம் பூராவும் இருக்கக் கூடிய மருத்துவ மனைகள் அனைத்திற்கும் உயர் அதிகாரி இருக்கக் கூடிய ஒரு அலுவலகம். அந்த அலுவலகத்தில், வேறு எந்த வேலையையும் நடக்க விடாமல் ஒரு நான்கு மணி நேரத்திற்கு நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இது போன்ற நிலைமைகள் வளருவதை எந்த ஆட்சியினராவது அனுமதிப்பார்களா, அனுமதிக்க முடியுமா என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இந்தப்பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். சுறுசுறுப்பாக அரசு செயல்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான மந்தப்போக்கும் இதில் இல்லை. அதே நேரத்தில் சிறையில் போட்டவர்களை மன்னிப் பதிலும் மனிதாபிமான உணர்வோடு பெருந்தன்மையாக அரசு நடத்தி இருக்கிறது. பழிவாங்கும் எண்ணம் எல்லாம் அரசுக்குக் கொஞ்சமும் கிடையாது. இனிமேலும் மனிதாபிமான அடிப்படையிலேயே அரசு செயல்படும். ஆகவே அரசு இதில் தீவிர அக்கறை கொண்டு சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகிறது என்கிற காரணத்தால், நான் மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், என்னுடைய விளக்கங்களைப் பதிலாக ஏற் இது குறித்துத் தொடர்ந்து விவாதிக்க இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறையில் இருக்கும் மாணவர்களைப் பற்றி அமைச்சர் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் விடுதலை செய்யப் பெற வேண்டும். அவர்களைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் ஸ்டேண்ட் என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அந்த மாணவர்கள் சிறையிலே உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பெற வேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளிக்க வேண்டும்.

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவை இப்படித் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று யாரும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விரிவான விளக்கம் அளித்திருந்தபோதிலும், சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருக்கும் மாணவர்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு விட்டு விட்டிருக்கலாம். ஆகையினால் அவர்களை விடுதலை செய்வது பற்றி அரசு முடிவு என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : விரிவான பதிலைக் கொடுத்துவிட்டேன். அரசாங்கம் மனிதாபிமானத்துடன் உரிய நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக எடுக்கும். எந்தவிதமான மந்தப் போக்கும் இதில் இல்லை என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே இதற்கு மேல் விரிவாகப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு டிபுட்டி கமிஷனர் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

4. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

திரு. தி. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1976-77 மற்றும் 1977-78 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் கணக்குகளின் மீதான மேற்படி குழுவின் ஒன்பதாவது (ஏழாவது சட்ட மன்றப் பேரவை) அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.